

menlægningsregelen betragtes som een Bygning; men under denne Forudsætning er det ikke fundet billigt, at de flere Bygninger, der henhøre til samme Eiendom, men hvoraf Contingentet dog skal beregnes for hver Bygning især, skulle faae et yderligere Paalæg i Contingentet paa Grund af deres Nærhed ved hverandre indbyrdes.

I Forbindelse med de under Lit. a angivne Regler havde Commissionen tillige foreslaaet en Bestemmelse, i hvis Følge vedkommende Eier betingelsesviis kunde vælge Contingentet beregnet efter den for ham billigste Maade. Justitsministeriet har imidlertid fundet Betænkelighed ved at optage en saadan Bestemmelse i Lovudkastet, hvorved Regelen angaaende Sammenlægningen vilde tabe sin Betydning.

b. De her gjorte Undtagelser findes begrundede i Billighed og Analogien af Anordningen af 6te April 1832 § 10.

c. Ved Placat af 14de Decbr. 1831 § 1 blev det tilladt Eierne af Landbygninger at undtage disses udvendige Mure fra Forsikringen, uden at derfor skal erlægges noget forhoiet Contingent af de forsikrede Dele af Bygningen. Ved Pl. af 27de November 1839 § 1, hvorved Brandcontingentet for Kirker i Regelen nedsattes til $\frac{1}{4}$ af det almindelige Contingent, bestemtes tillige, at den fulde Redfattelse dog ikke skulde finde Sted, naar de udvendige Mure vare undtagne fra Forsikringen, hvorimod der da af den forsikrede Deel af Kirken skal svares det Halve af det almindelige Brandcontingent. Medens det fra alle Sider er blevet erkjendt, at der ingen Anledning er til at betage Bygningseierne den dem fortiden indrømmede Ret til at undtage de udvendige Mure fra Forsikringen, har det været Tvivl underkastet, om man, naar Contingentet ved en ny Tarif reguleres efter Forsikringens større eller mindre Risiko, bør bibeholde den ifølge Placat af 14de

December 1831 fortiden gjældende almindelige Regel, at Undtagelsen af de udvendige Mure ikke bevirker nogen Contingentforhøielse, eller om man skal følge den Anskuelse, der har foranlediget den ovennævnte Bestemmelse for Kirkeres Vedkommende, og saaledes forlange et Tillægscontingent af 25 eller 50 pCt., for de forsikrede Dele af de Bygninger, hvis udvendige Mure undtages. Der er imidlertid ikke fundet tilstrækkelig Grund til at fordre saadant Tillæg, da det ikke er godtgjort, at Undtagelsen af de udvendige Mure har medført Tab for Forsikringen, hvorimod det undertiden endog kan være i dennes egen Interesse, at være fri for at erstatte Brandskade paa Mure, der vel ei kunne brænde, men dog ved Ildbrand kunne blive aldeles beskadigede.

Til § 7.

Da de i denne Paragraph omhandlede Gjenstande ei paaføre Forsikringen nogen betydlig Risiko, har man troet at kunne ansætte dem til et temmelig lavt Middelcontingent.

Til § 8.

Ifølge Brandforsikringsanordningerne af 29de Februar 1792 for Kjøbstæderne og Landet kan ei i Bygningsassurancen forsikres „Inventarium og Redskaber, som ikke ere muur eller nagelsfaste, eller saa store, at de i en Ildbrand ikke kunne bortflyttes.“ Heraf følger, at de Gjenstande, der have disse Egenskaber, kunne forsikres tilligemed Bygningerne, medens der dog ikke i fornævnte Anordninger er udtalt nogen bestemt Forpligtelse for Bygningsassurancen til at tegne Forsikring paa sige Gjenstande. Det er heller ikke nærmere angivet, hvad der skal forstaaes ved „Inventarium og Redskaber“, navnlig om derved alene er sigtet til saadanne faste eller i alt Fald meget volumineuse Gjenstande, der sædvanlig findes ved Landbygninger, eller om man derved tillige har havt Fabrikmaskiner og andre Fabrikinventarier og Redskaber for Die. Iøvrigt bemærkes, at der dengang ei endnu eksisterede nogen almindelig Brand-